

43863 S

først blir man jo født

Unge Riks i samarbeid med Fallskjerm Teater presenterer:

Først blir man jo født

av Line Knutzon

Med:

Helle Haugen, Helen Vikstvedt, Beate Eriksen, Gard Eidsvold, Even Rasmussen og Roar Kjølsvold

Instruktør: Toralv Maurstad

Scenografi: Jon Kristian Alsaker og Helge Lohne

Teknikere på turne:

Scenemester: Morten Jacobsen,

Lys: Scott Bjorvand, Teknikere: Kjell Arne Holstad og Søren Buch

Riksteatrets verksteder under ledelse av Solveig Engh, Harald Knudsen, Jens Melsom og Erik Mortensen er ansvarlig for teatrets kostymer og dekorasjoner. Scenografien til Først blir man jo født er bygget av Jan Erik Nestande.

Velkommen i teatret

«Hva handler det om da?» er et vanlig spørsmål å få når det er snakk om å gå på teater - eller kino for den saks skyld. Svaret på spørsmålet er gjerne at det handler om kjærlighet mellom to unge, og om motstanden de møter i de respektive familier. Eller det kan være at det handler om å være ærlig og å stå for sine valg selv om de skaper problemer for en selv og andre. Eller det kan handle om en dame som finner ut at hun er nødt til å reise fra mann og barn for å kunne leve resten av livet som en selvstendig hel person. De er alle tre nokså pjuskete innholdsbeskrivelser, men det lar seg gjøre å gjenkjenne Shakespeares Romeo og Julie, Ibsens En Folkefiende og Et Dukkehjem i beskrivelsene. Det vi også vet er at disse stykkene handler om en masse mer: de handler om hat og kjærlighet, om svik og lojalitet, om kvinnesak og mannesak, om ærlighet og løgn, om samfunn og individ eller om deg og meg og om dine og mine valg i våre liv.

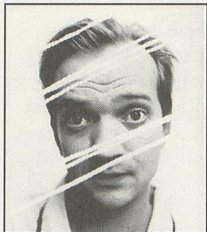
Slik er det også med Først blir man jo født, det handler om seks naboer i et boligkompleks og om hvem som blir kjæresten med hvem. Greit opplegg - som enhver såpe på TV. Det er jo det de fleste forestillinger, både på TV og på scenen, handler om - kanskje er det det livet handler om også - hvem som blir kjæresten med hvem. Men det handler kanskje om mer også? Kanskje handler det om hva som binder oss mennesker sammen - hvilke tråder som knytter oss til hverandre. Kanskje handler det om å ha vondt i hodet. Kanskje handler det om et drapforsøk. Kanskje handler det om hva man egentlig gjør når man er nabo med noen. Kanskje det til og med handler om vår tid og hvordan det er å leve i verden akkurat nå. En ting er i hvertfall sikkert; det er tannlegenenes skyld alt sammen! Ved nærmere ettertanke så er det ikke lett å si noe presist om hva denne forestillingen handler om - ja bortsett fra alt det og dette med seks naboer i et boligkompleks. Kanskje det til og med handler om noe annet for deg enn for meg.

En eneste ting er sikkert - du må i teatret for å finne ut hva det hele handler om for deg - så kan du jo fortelle hva du synes det handler om etterpå.
Velkommen i teatret!

Knut Skoe
Leder Unge Riks

NB Rana
Depothiblioteket

Disse ble født:

i Oslo i 1966
GARD EIDSVOLD

Kjent fra blant mye annet: Filmer som:

«Hamsun», «Jakten på nyrestein», «Kjærlighetens Kjøtere». Teater Ibsen: «Frokost i det grøn-

ne», «Ikke vær der når det smeller», «Kongsemnene». Det Åpne Teater: «Barcelona Bar». Oslo Nye Teater: «Sorte fugler». Det Norske Teatret: «Kjære Jelena.» Pluss radio og tv. Stifter av Oslo Moderne Teater. Leder av Faglig Forum for frilansskuespillere.

i Oslo i 1960
BEATE ERIKSEN

Utdannet ved Statens Teaterhøgskole.

Frilans skuespiller. Var med på å starte Fallskjerm Teater.

Spilte i flere av Riksteatrets turneer

som «6», «Benløse Fugler», «Skjærgårds-

flirt», «Påklederen». Har vært 4 år ved Oslo Nye Teater, hvor hun våren 1996 spilte i «To fruer i en smekk». Har hatt oppgaver ved Norland Teater, Norsk Film, NRK radio og tv. Instruktør for 7 forestillinger med barn og ungdom.

i Bergen i 1964
HELLE HAUGEN

Utdannet ved Statens balletthøgskole og Statens Teaterhøgskole. Ansatt ved Oslo Nye Teater, hvor hun var med i

«Komediemorderne av 1940», «Jenta mi», «Troll- troll - troll», «Dukken», «Rappachinis datter», «Loppen i øret», «Nattherberget» osv.

I Fallskjerm Teater/Unge Riks: «6».

«Benløse Fugler»,. Film/tv «Maja Steinansikt», (kommer i desember), «Vinterveien» (NRK/TV). Riksteatret: «Rita», «Nesegrevet».

i Mandal i 1961:
EVEN RASMUSSEN

Har vært engasjert ved de fleste av landets teatre - og dessuten hatt oppgaver i Norsk Film, kort-filmer og tv produksjoner, samt Cabaret og revy

forestillinger. Han har ellers dramatisert «Stormen», fritt etter Shakespeare for barn over 4 år, hvor han spiller selv og bruker dukker i forestillingen. Han har også tidligere jobbet med Fallskjerm Teater.

i Oslo i 1964:
HELÈN VIKSTVEDT

Frilans skuespiller. Utdannet ved Statens Balletthøgskole og Statens Teaterhøgskole. Oppdrag ved Nationaltheatret, Teater Ibsen, Oslo

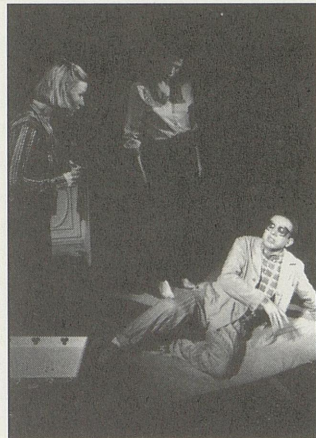
Nye, Riksteatret, Fjernsynsteatret. Diverse film, tv, radio. Var med i «Minus Manus» på TV3. Spilte i «Mirakelet» av John M. Synge ved Riksteatret våren 1995.

i Stavanger i 1963:
**ROAR KJØLV
JENSSEN**

Statens Teaterhøgskole. Trøndelag Teater, bla. «Strawberry Fields», «Munken» og «Kjære Helena». Oslo Nye

Teater: «Crazy for You», «Min modige mor» og «Vinter eventyret». Hovedrollen i Herøyspelet «Kongens Ring». Solist ved urforeføringen av «Feberdikte» ved årets Hamsun-dager på Hamarøy. Skrev tekst og musikk og fremførte «Mellom menn - ruset av kvinnen». Turné i Norden med «Evhgheten varer lengst» med Passage Nord Teater.

En skjev historie om naboskap - eller?

En forestilling med kjappe replikker og vridd humor - om unge menneskers søken etter kjærlighet, skildret med humor og varme. Verden tar seg annerledes ut når man bor i en koffert og ganske annerledes er også virkeligheten til den unge danske dramatiker. Hun er den nye stjernen i dansk teater, skriver stykker i Beckett - Ionesco-tradisjonen. «Kanskje er det også noe Astrid Lindgren / Saint Exupery-veslevoksent naivt over de tre kvinnene og de tre mennene i «Først blir man jo født», der de som overmodne barn streber med å erverve seg voksenverdenens intrikate koder», skrev Dagbladet blant annet om stykket etter premieren i september. Forestillingen ble svært godt mottatt både av presse og publikum under turneen i høst.

Først blir man jo født handler i utgangspunktet om 6 naboer i et boligkompleks. Som naboer flest lever de hver sine liv relativt uavhengige av hverandre, men ikke uten oppmerksomhet på hverandre. Lis og Tis er søstre, de bor sammen og viser en tiltakende interesse for henholdsvis Axel og Tudeberg, som også bor sammen, men uten å være i slekt. Axel er ved forestillingens start kjæreste med Nymse. Hun blir av forklarlige årsaker interessert i Viktor, som er nabo med Lis og Tis, og ender opp som en slags samboer med Viktor. Fortalt på denne måten er dette bare rammen om historien. Som man vil oppdage gir rammen en mulighet til å lage en forestilling som rommer en rekke morsomme og underholdende situasjoner. Den unge danske dramatiker er dessuten spesialist på underlige, lett absurde replikker som gir karakterene hennes et skjevt blikk på livet, og oss publikummere en litt ny vinkel på situasjoner.

Handlingens forløp dreier seg videre om disse seks personenes vei mot en mulig fremtid som tre par. Tre underlige par riktignok. Slik sett er forestillingen en kjærlighetshistorie, omenn ikke av den helt konvensjonelle sorten.

Forestillingen er en Unge Riks-produksjon i samarbeid med Fallskjerm Teater. Med Beate Eriksen, Even Rasmussen, Gard B. Eidsvold, Helèn Vikstvedt, Helle Haugen og Roar Kjølvs Jenssen. Stykket er et pilotprosjekt for «Unge voksne». Regi: Toralv Maurstad. Scenografi: John Kristian Alsaker og Helge Lohne.

Teater fra A - Å

Akt

et avsluttet hovedavsnitt i et teaterstykke. Noen ganger markeres skillet mellom aktene av teppefall. Andre ganger av «blac-kout», at det blir mørkt på scenen.

Balkong

«hulle» med sitteplasser på i et teater. I bygninger som er bygget spesielt for teaterforestillinger, eller kinoformål, er plassen gjerne disponert slik at publikum sitter midt i mot et spilleområde (der handlingen foregår), slik at handlingen på scenen oppleves gjennom en usynlig fjerde vegg. I oppsøkende forestillinger og i moderne teaterhus er disponeringen av publikums plasser og spilleområde mer fleksibelt. Da kan publikum sitte rundt spilleområdet, på begge sider av det eller på andre måter. Det oppleves ofte mer intimt og gir bedre kontakt mellom publikum og skuespillere å disponere plassen slik enn i «kinooppsett».

Commedia dell'Arte

Folkelig teaterform med utgangspunkt i Italia på 1500-tallet. Commedia dell'Arte var (og er) en komedieform der skuespillerne improviserte en underholdende og morsom forestilling med utgangspunkt i en del standardroller. De fleste forestillinger, som gjerne ble spilt ute på torg og steder, handler om et forelsket par som forsøker å få hverandre. Ved siden av de to forelskede (amorosi) opptrer to eldre herrer (Pantalone og Il Dottore) og deres tjener, zanni, som kan ha forskjellige navn, hvorav det best kjente er Harlequin. Zannienes oppgave er å føre de to forelskede sammen mot de to eldre herrenes vilje. Forestillingene bestod av musikk, akrobatikk og maskespill. Commedia dell'Arte-formen inspirerer den dag i dag instruktører og skuespillere som skal lage folkelig, morsomt teater. Endel teaterkompanier fører fortsatt denne teatertradisjonen videre.

Drama

Ordet er gresk og betyr «noe som fremstilles, handling». Vi bruker ordet til å betegne et dramatisk diktverk der handlingen

fremstilles i dialogs form (som samtale), som regel beregnet på å fremføres fra scenen. Tragedie og komedie har blitt stående som dramaets to grunntyper.

Komedien kjennetegnes ved å være morsom og lattervekkende. I antikken het det seg at i komedien skulle mennesker som var dårligere enn gjennomsnittet etterliknes. Den skulle vise feil og mangler som var uskjønne eller lattervekkende.

Komedien har en rekke sideformer som farsen, folkekomedien, operetten og flere.

Tragedien kjennetegnes ved å være en alvorlig, dramatisk fortalt historie. I antikken het det seg at tragedien skulle etterlikne alvorlige mennesker som var bedre enn gjennomsnittet og der historien ender i ulykke på grunn av de handlende menneskenes overmot eller karakterbrist.

Ordet drama gir grunnlag for betegnelser som dramatiker; forfatter som skriver dramatik, dramaturg; en ekspert på dramatisk metode som arbeider ved et teater, dramapedagogikk; som er teateraktiviteter som er tilrettelagt for bestemte undervisningssammenhenger.

Epoke

en tidbolk som har gitt opphav til særegne stiler i for eksempel kunsthistorien. I teaterhistorisk sammenheng snakker vi gjerne om antikkens teater, romersk teater, middelalderspill, renessansens og klassisismen, romantikken, realismen og naturalismen. De fleste epoker har medført spesielle kjennetegn på tidens dramatikk og de forskjellige epokene har gitt teater-teori og dramaturgi som skiller seg fra de andre. Middelalderen skiller seg for eksempel ut ved at det i denne perioden ble utviklet teaterforestillinger og -former innen rammen av kirken. Realismen og naturalismen på 1800-tallet konsentrerte seg om å vise «ekte liv» på scenen. Det var i denne perioden at titteskapsteatret, teatret der publikum opplever forestillingen sett gjennom en fjerde usynlig vegg (se «Bal-kong» eller «Procenium») ble sterkt utviklet. Den teknologiske utviklingen gjorde at de kunne benytte kunstig lys fra gasslykter, noe som igjen gav rekvisitter og detaljer på scenen en viktigere plass. Det er alltid slik at utviklingen innen de forskjellige epokene henger sammen med teknologisk-, politisk- og filosofisk utvikling.

Figurteater

figurteater betegner teaterformer som benytter seg av fysiske figurer, former og dukker i forestillingene. De vanligste formene kjenner vi som dukketeater, men ved å snakke om figurteater står vi friere til å benytte alle slags fysiske figurer i forestillingene. Dukketeater har en lang tradisjon og har utviklet forskjellige hovedformer av dukker: marionetten som kjenetegnes ved å styres av tråder, hånddukke som tres på en hånd lik en vott, stangdukket som er festet til en stang og beveges over hodet på dukkespilleren og marotter der dukken står på en stang, men også låner en hånd eller arm fra dukkespilleren. Skyggeteater kan være en slik form for figurteater. I skyggeteater bruker man utskårne former i papp eller et annet materiale, som det spilles med opp mot et gjennomskinnelig lerret. Pappformene belyses fra den ene siden og publikum betrakter fra den andre siden. Uttrykket likner tegnefilm. I sin enkleste form likner skyggeteater slike skyggefigurer som vi alle lager i lyset fra en film- eller diasprosjektor.

Genre

genre, eller sjanger, betegner forskjellige former for teater. Vi har hørt om grunntypene tragedie og komedie (se Drama). Med utgangspunkt i disse er det utviklet forskjellige former som alle har samme mål, nemlig å fortelle en historie som enten er morsom og underholdende eller også trist, alvorlig eller tragisk eller rørende sentimental. Teaterforestillinger innen en genre følger gjerne et sett av «regler» som er felles for alle forestillinger i genre. For eksempel sier vi at en teaterforestilling er en operette når den er et musikalsk komedie der det veksler mellom snakk (dialog) og sang, enten solo, duetter eller korsang og dans. Absurd teater er en annen genre som kjennetegnes bl.a. ved at det ikke foregår en handling på vanlig måte på scenen. Personene snakker sammen eller handler uten at dette gjør publikum kjent med dem og ofte er situasjonene som spilles helt rare, absurde. Absurd teater kan være svært morsomt fordi de viser situasjoner som er uventede og uvante, formen kan gjerne brukes til å fortelle historier som er vanskelige, triste og forbundet med angst. Farse er en komedi-

eform som kjennetegnes ved høyt tempo, grovkornet humor, situasjons- eller lytekomikk og gjerne innviklede eller usannsynlige historier. Andre genreeksempler er pantomime, stumt teater der «historien» fortelles med kroppsspråk, ballett, forestillinger med dans og musikk, revy, teaterforestilling bestående av sang, dans og sketsjer, TIU, (Teater I Undervisningen) teaterforestilling i en undervisningssituasjon der publikum deltar i forskjellig grad til å utvikle forestillingen.

Hørspill

Teater på radio. I hørespillet brukes samtale/stemmer, lyder/kontentum og musikk til å fortelle historien. Lytterens fantasi «fargelegger» scenen og gir karakterene et utseende.

Iscenesettelse

Et drama blir gjort til levende teater gjennom iscenesettelsen. Det betyr å ta utgangspunkt i en tekst og bestemme hvordan den teksten skal utnyttes på scenen, hvordan scenen skal se ut, hva som må strykes i teksten. Det er gjennom iscenesettelsen samme drama blir forskjellige

forestillinger. Ansvarlig for iscenesettelsen er instruktøren. Han bestemmer i samspill med skuespillerne hvordan de enkelte karakterene på scenen skal uttrykke det som står i dramatikerens diktverk.

Scenografen er sammen med instruktøren ansvarlig for scenebildet eller scenebildene. Hun bestemmer hvordan miljøet skal se ut og hvordan kostymene skal være.

Jubel

Når en forestilling avsluttes med publikums jubel så har møtet mellom scene og sal, skuespillere og publikum, vært vellykket. Vanligvis snakker vi om applaus. Både jubel og applaus betegner en takk fra publikum for en opplevelse skapt på scenen. En teaterforestilling er et kunstverk som er avhengig av et direkte møte mellom kunstnere og publikum og kvaliteten på forestillingen og publikums opplevelse vil være avhengig av den kontakt, de vibrasjoner, som oppstår mellom salen og scenen. Hvis publikum er ukonsentrert og uinteressert vil forestillingen og opplevelsen bli dårlig - hvis publikum er konsentrert, nysgjerrig og interessert vil både

deres opplevelse og skuespillernes prestasjoner bli bedre.

Koreografi

Koreografi er kunsten å utforme en dans og danserens bevegelser i overensstemmelse med musikk, og fortelle en dramatisk handling eller danne et visuelt (synlig) mønster av den enkelte danser eller dansernes bevegelser. En koreograf er betegnelsen på den som er ansvarlig for koreografien og for innstuderingen av dansene sammen med danserne

Lys

Lyset blir benyttet til å skape stemninger og å forandre miljø og uttrykk i forestillingen. I de senere årene har lyset og lysdesign blitt en stadig viktigere og mer selvstendig kreativ oppgave i iscenesettelsen av en forestilling. Endinger i lys- og annen teknologi har opp gjennom historien bidratt til å forandre teatret og å gi endrede muligheter til å forandre formen på teaterforestillingene. En kan tenke seg forskjellen mellom en teaterforestilling der en kun kan bruke fakler og dagens forestillinger der en kan

benytte alle typer elektrisk lys, lyd og andre tekniske innretninger.

Maske

Bruk av masker i teaterforestillinger har lange tradisjoner. Særlig vanlig har maskene vært i forestillinger som står religiøse riter og mysterier nær.

Nasjonalteater

De fleste europeiske land har sitt nasjonalteater, som har til oppgave å utvikle landets nasjonale teatertradisjon, ivareta et teaterspråk og en nasjonal dramatik. Vi sier ofte at en slik institusjon er viktig for et lands nasjonale identitet slik også andre nasjonale kulturinstitusjoner er det. I Norge har vi et nasjonalteater i Oslo, Nationaltheatret, og vi har regionale teatre i Agderfylkene (Agder Teater), Telemark og Vestfold (Teater Ibsen), Sogn og Fjordane (S og F Teater) Hordaland (H Teater), Hedmark (H Teater), Møre og Romsdal (Teatret Vårt), Nordland (N Teater) og Troms og Finnmark (Hålogaland Teater) Dessuten har vi stasjonære teatre i de fire største byene: Rogaland Teater, Den Nationale Scene, Trøndelag Teater, Oslo

Nye Teater og Det Norske Teatret, samt Riksteatret som turnerer over hele landet med egenproduserte forestillinger og andre teatres forestillinger. Unge Riks er en del av Riksteatret.

Teatrene blir betalt av statlige midler, og eller fylkeskommunale og kommunale midler, samt gjennom inntektene fra billettsalg.

Opera

Opera som teaterform vokste frem i barokken, på 1600 og 1700-tallet og kjennetegnes ved at historiene fortelles gjennom sang, solo og korsang og gjennom ballett/dans. Den Norske Opera er Norges eneste opera, den ligger i Oslo.

Proscenium

Prosceniet er betegnelsen på buen rundt sceneåpningen på et teater.

Rolle

Rolle er betegnelsen på den figuren en skuespiller fremstiller i et teaterstykke og den samlede teksten som hører til denne. De forskjellige rollene betegnes gjerne som hovedroller, biroller, småroller og

statistroller alt etter deres betydning i stykket. En hovedrolle er den sentrale figur i et stykke og er gjerne med gjennom hele stykket.

En skuespiller har teksten, sceneanvisninger og dramatikerens kommentarer og instruktørens analyser å holde seg til når han/hun skal forme/fylle en rolle

Statens Teaterhøyskole

Statens teaterhøyskole ble opprettet i 1953 og har siden vært den sentrale utdanningsinstitusjon for utdanning av skuespillere. Siden 1983 har skolen også hatt en egen linje for utdanning av instruktører. Skolen tar årlig opp 10 - 12 elever på skuespillerutdanningen. Utdanning av ballettdansere gis på Statens Balletthøyskole og ved Operaens Ballettskole. I 1996 ble dessuten Dukketeaterakademiet i Fredrikstad gitt høyskolestatus slik at utdanning av dukkepillere og -makere kan finne sin nasjonale institusjon der. En rekke norske teaterinteresserte ungdommer utdanner seg dessuten til skuespillere, instruktører og scenografer i Sverige, Danmark, Frankrike, England og USA som har et

langt bedre utbygget tilbud av slik utdanning enn Norge.

Thalia

komediens muse i gresk mytologi. Har ofte blitt brukt symbolsk eller som metafor om teaterkunsten. Ifølge gresk mytologi hadde alle kunstarene og vitenskaper hver sin muse eller «skytshelgen».

Verfremdung

Betegnelse på et grep innen skuespillerkunsten som skal bryte publikums illusjon av «ekte liv» på scenen. Forbindes særlig med den tyske dramatikeren og teaterteoretikeren Berthold Brecht, men er kjent også i andre teaterformer. Verfremdung er interessant fordi det står i kontrast til den langt vanligere oppfatningen om at publikum skal holdes i illusjonen om at det er ekte liv de opplever på scenen, selv om det kan forekomme underlig til tider.

Unge Riks

Riksteatrets «ungdomsavdeling» som produserer og formidler forestillinger for ungdom i skoler, fengsler, aktivitetshus og kulturhus.

Workshop

begrep som brukes om en måte å organisere kreative prosesser i teaterarbeidet. Knyttes gjerne til teaterreformatorer på 1920 - 70-tallet. I Norge forbinder vi begrepet gjerne med de regionale teaterverkstedene som har til oppgave å arbeide for utviklingen av amatørteater og profesjonelt teater i sine respektive fylker. Vi har slike verksteder i Akershus, Østfold, NordTrøndelag, Buskerud og Oppland.

Zeami

Japans grunnlegger av No-teatret, det gammeljapanske lyriske symbolteatret som fortsatt praktiseres. No-teatret kjennetegnes ved utpreget bruk av symbolikk. Alle bevegelser, masker, musikk og rytme samt scenens utforming er full av symbolikk som det forlanges at publikum forstår. Slike symbolspekke teaterformer finner vi flere steder i Asia.

Ære

I vår tid blir store skuespillere gjerne «kjendiser» og derved tildelt stor ære. Det fører gjerne en viss status med å være berømt skuespiller. I tidligere tider var det ikke slik. Opp gjennom historien har skue-

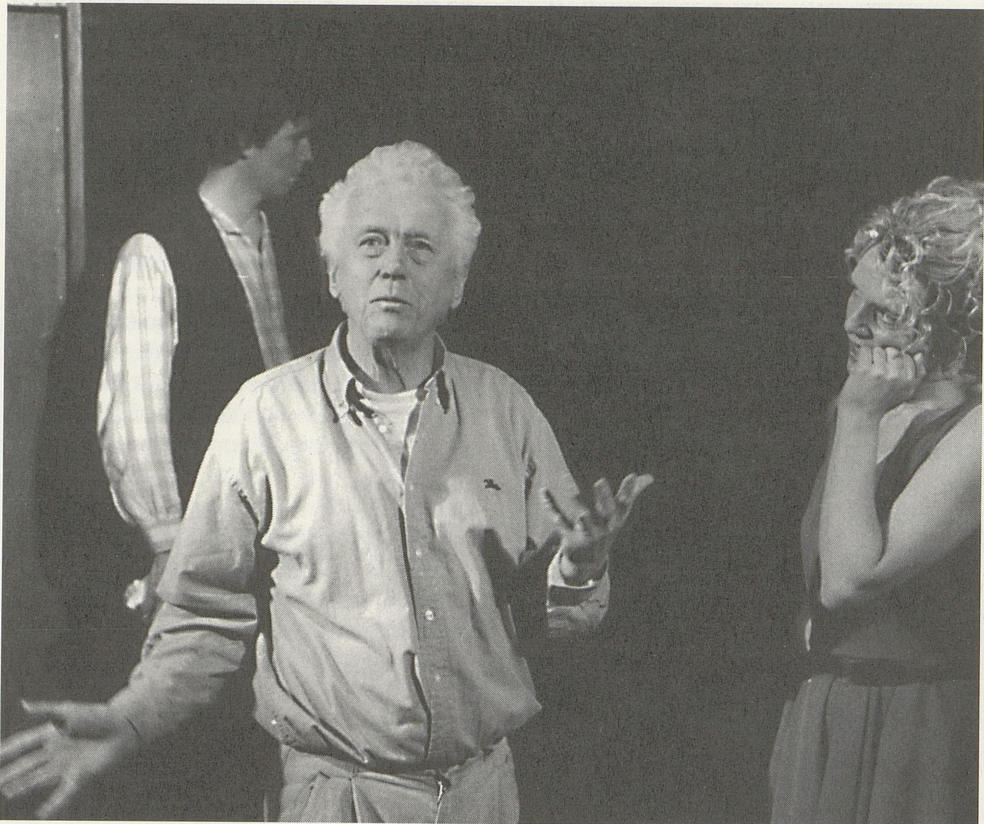
spilleres og teaterfolks status skiftet fra å være på linje med omstreifende lasaroner og andre døgenikter til en viss status som underholdere ved hoffene.

Øve

Før en forestilling kan ha premiere må det øves - eller prøves, som er en vanligere betegnelse. Vanligvis prøves det mellom 6 og 8 uker før en profesjonell forestilling kan ha premiere. I begynnelsen av prøvetiden holdes leseprøver, der en sitter rundt et bord og leser fra manus og diskuterer stykkets innhold og form, deretter går man på scenen og holder manuset samtidig som man gjør arrangementer og sier sine replikker. Når skuespillerne kan sine replikker og teknikerne har bygget dekorasjonene begynner forestillingen slik vi kan kjenne den igjen å ta form. En teaterforestilling er et stort gruppearbeid der kunstnere; skuespillere, instruktører, musikere, scenografer m.fl. samarbeider med teknikere, håndverkere og administrativt personale om ett mål: premieren - og forestillingene på turne eller spilleperioden i teatret.

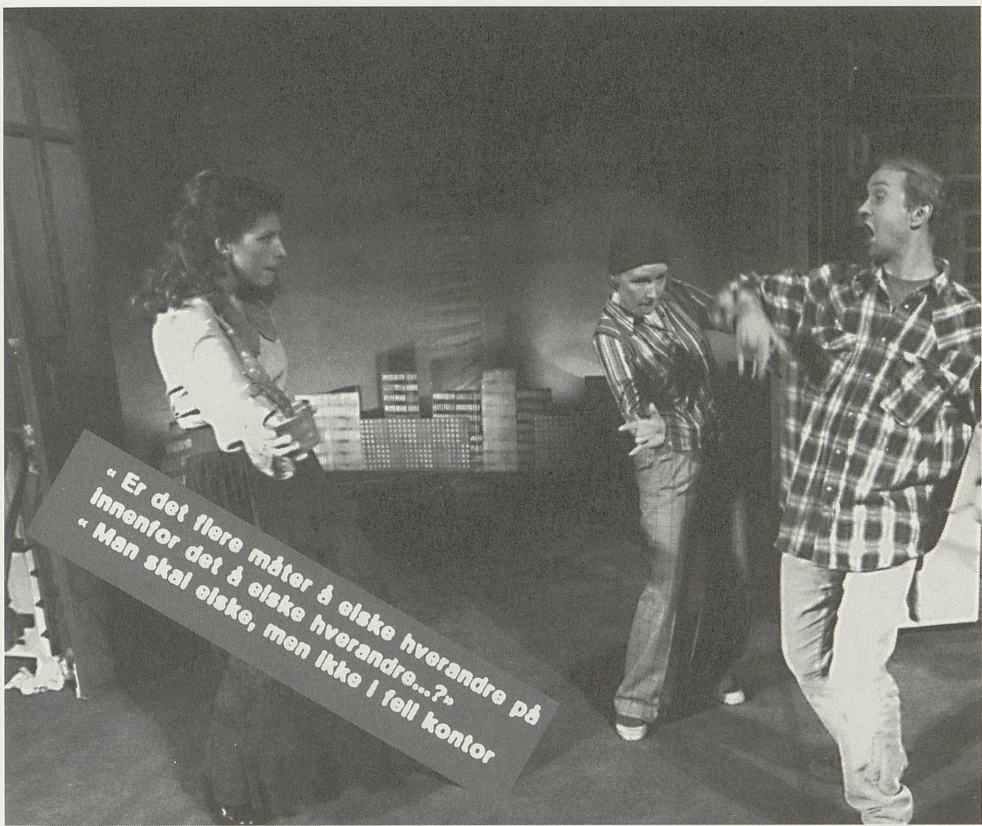
Å kritisere

Teaterkritikk er en journalistisk disiplin som omfattes med stor interesse i avisenes redaksjoner, blant publikum og ikke minst blant dem som blir kritisert, nemlig skuespillere, instruktører og dramatikere. En teaterkritikk skal gjerne si noe om hva kritikeren opplevde i teatret, den skal si noe om hvorvidt kritikeren synes dette stykket var spesielt interessant å spille nå, om skuespillerne gjorde en god prestasjon og om kritikeren var enig i eller uenig i instruktørens valg og analyser. Kanskje kan du selv skrive en teaterkritikk på bakgrunn av den forestillingen du skal se, eller har sett.

PS Produksjonen av Først blir man jo født er støttet av Norsk Kulturråd, som del av prosjektet

« Er det flere måter å elske hverandre på
Innenfor det å elske hverandre...?»
« Man skal elske, men ikke i fell kontor

«Teater for Ungdom» og turnerte høsten 1996 i Østfold, Finnmark, Rogaland og Telemark.

Depotbiblioteket

97sd 43 863

97sd 43 863

